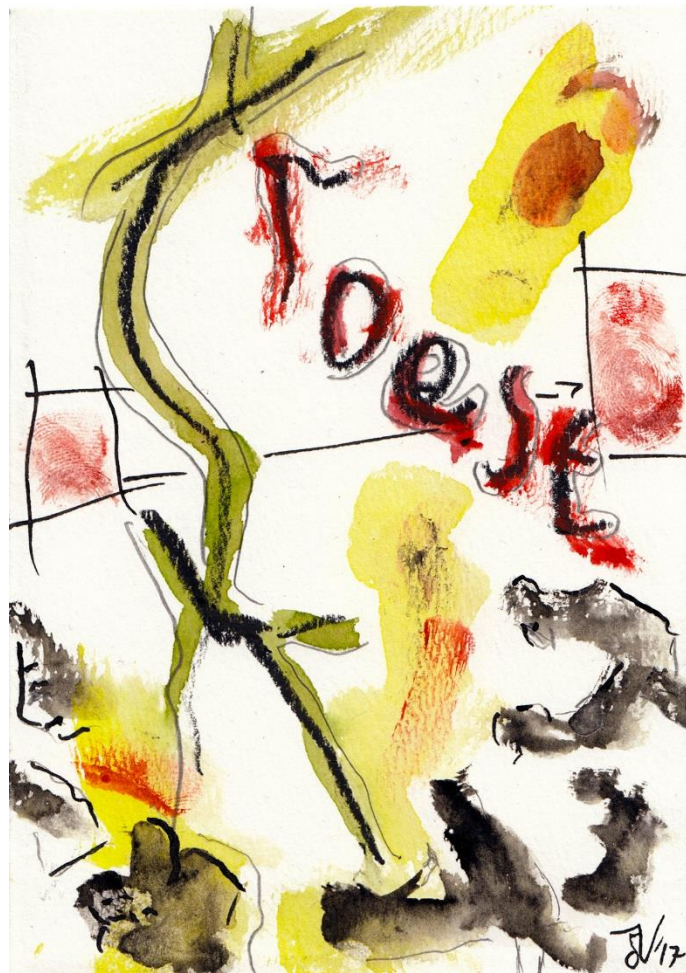

dirk vekemans

ROEST

een serieel killersgedicht

“Meisje en instrument paren als dieren.”

Gerrit Achterberg

RAVAGE

Een lor met lachgas is in je mond
gepropt, touwen van jute maken
schuinse groeven op polshoogte

zodat je breedgeschouderd in
de ruimte uitbloedt. Hier een spatje
en daar zo lijkt het, stolt het hem toe.

Wat hij ook doet, het bindijzer roest.
De werkmans stuipt het huis uit, verzwijgt
zijn stilte als oorlogsbuit onder de tong.

Jij, weenkind met de blijftbloswangen moe
van hoe het wenen moet. De sleutel steekt
in de dag, de deur slaat aan, de auto

vertrekt. Zo, bij vlagen, komt er nog bluts
in het koetswerk. Kijk, hoe het zich uitvlekt,
hoe bloot al het laagje schande eronder.

OORLOF

Ook als je hem de maaltijd niet
gunt: hij mosselt je nauwgezet
en minachtend zoals enkel

een Hollander dat kan. Waarom nog
dit enjambement? Dat jou de schelp
uitpulken helpt niets, niemandal.

Verward en balorig groeit zijn
bespinragde woordenbrij
die jou het leven ontzegt. Heisa,

Hema en Heijn! Ha, zie: je lacht al ,
alsof niet de lor met het gas in je
mond, de touwen niet schuins je

binden in de droom van zijn daad.

EINDE

*“bij het voelen, mijn kind, vandaag
van jouw hart in mijn hand op je hand
stroom ik weg in jouw bloed op het erf,*

*los ik op met jouw lach in mijn hoofd
o woord dat mij even nog tegen jouw lijf
drukt en waait dan, wegsterft, een zucht*

in de wind bij het voelen mijn kind.”

SPIEGEL

Het was een lichaam met op het lichaam een berg
en op de berg het lichaam dat zij was en haar lichaam
was toe, dicht, af en het blonk als een met koper

omkaderde spiegel. Toen kwam er een barstje,
de uitstulpende schilfers vernagelden zwart en
op een dag bleef het licht erin haken. Roest.

*“De lucht die ik hijgde zat vol zware metalen
het roet was ros en los in de longen gezongen,
puntig heet gezogen wijl de monden paarden*

*en liefde in de haat krulde als een wijf in andere wijven
met hun van wellust verzengende tongen. Iemand
nog een zuurtje, vroeg jij toen, vanop de achterbank.”.*

TRIOMF

Het graf is geruimd. Er
zijn dingen gebeurd, die
niemand achterhaalt.

De eeuwen verluchten,
de hemel verkleurt.
De lust is gaan rusten,

de dader bekeurd. Roes.
Let op met die blutsen.